

Nebudem ja v starom dome bývať

♩=186

Ne - bu - dem ja v sta - rom do - me bý - vať,

ne - bu - dem ja pá - le - nôč - ku pí - jať.

Po - sta - vím si dom svoj, pos - cho - do - vý,

po - lo - vi - cu dám svoj - mu sy - no - vi.

2. A tak budem šťastné dni prežívať,
že ja budem v novom dome bývať.
[:Navždy si ctiť budem syna svojho,
aby ma nevyhnal z domu môjho.:]

3. K domu treba kúpiť autiak nový,
prišlo na um mojemu synovi.
[:A keď bolo pred veľikou nocou
odviedol ma do domu dôchodcov.:]

4. V domove je veľmi dobre bývať,
nič nerobia, len sa chodia dívať.
[:Však my na vás tam nezabudneme,
navštevovať vás často budeme.:]

5. Prešlo leto aj vianočné sviatky
a ja márne čakám svoje dievky.
[:Moje srdce žiaľom sa trmáca
a môj život pomaly sa stráca.:]

6. Ďakujeme tejto spoločnosti,
že v starobe žijem bez starosti.
[:Aj keď dievky na nás zabúdajú,
v domove sa o nás postarajú.:]